UNIVERSITY OF THE PHILIPPINES LIBRARY
FILIPINIANA SECTION
FEB 11 '83

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO — LENINISMO — KAISIPANG MAO ZEDONG

ANG Bayan

Taon XIII Bilang 8 Abril 30, 1981

NGA NILALAMAN

MAYO 1: NAMUMUNO ANG MANGGAGAWA
SA KILUSANG MASA, SA REBOLUSYON p. 1

MALAWAK, MALAKAS NA BOYKOT NG BAYAN
ANG HARIGO SA 'ELEKSYON' NG REHIMEN p. 3

UMANIB SA NPA ANG 4 NA PARI,
NAIS MAGLINGKOD SA MAMAMAYAN p. 7

NAGBIBILANG MANINGNING NA KUMARAN
ANG MGA MANGGAGAWANG UMAANIB SA NPA p. 7

BUMUBUKLO ANG REBOLUSYONG AGRARYO
SA 6 NA BAYAN SA SILANGANG SAMAR p. 10

AKTIBO ANG MGA GRUPO SA EU, CANADA
SA PAGTATAGUYOD SA REBOLUSYON DITO p. 13

Inilathala ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

MAYO 1: NAMUNO ANG MANGGAGAWA SA KILUSANG MASA, SA REBOLUSYON

Ipinagbubunyi natin a.g Mayo Uno ng taong ito sa panahong may malinaw na muling pagtagpas ang kilusang manggagawa, at unang kapuna na tagumpay ang armadong rebolusyong pinamumunuan ng pampulitikang partido ng uring manggagawa.

May 100,000 na ang nagwewelga sa buong bayan mula noong magtapos ang 1980 sa transportasyon, publiko, pagmamanupaktura, pagmimina, pagrerepina ng langis, pagtatanim, edukasyon, serbisyo sa hotel at kainan, at pagbabangko.

Sumusunod sa pangunguna ng manggagawa, nagsipag-aklas din sitong nakaraang limang buwan ang mga titser, mga empleadong klerikal, mga tekniseyan at mga propesyonal. Sa pamamagitan ng kanilang mga organisasyon, ihinarap nila ang paggigit na tanuan ang kanilang pasahod at mga alawans.

Dalagi ng kabuuang muling pagsulong ng kilusang manggagawa ang pampulitika at pang-organisasyong konsolidasyon sa kilusang masang ito--ang pagdami at pagtatag ng mga hayag at lihim na mga grupo at bukluran, mula sa malit na mga sirkulo ng pag-aaral sa mga departamento ng pabrika hanggang sa malalawak na kompederasyon.

Sa mga welga, petisyon, martsa at iba pang paglilos, iginigit ng mga manggagawa na dagdagan ang kanilang sahod na lubhang napapalit ng mabilis na pagtaas ng presyo ng mga bilihin. Ang 27 porsyentong itinaas ng minimum na sahod sa nakaraang isa't kalahating taon ay napakaliyong makaabot para sa 77 porsyentong itinaas ng presyo ng gasolina sa panahon ding iyon.

Sa pamamagitan din ng iba't ibang anyo ng paglilos, kabilang ang pagwewelga sa anti-manggagawang mga batas ng rehimen, ipinaglalaban ng masang manggagawa na alisin ang lahat ng anyo sa karapatang magwelga. Iginigit din nila ang totohanang pag-alis sa batas militar.

Binibigo ng tagiting na paglaban ng mga manggagawa at ng pakikiisa sa kanila ng iba pang mamamayan ang mga tangka ng diktadura na pigilin o busugin ang mga welga. Sinusuway nila ang pagbabawal sa welga sa mga "mahalagang industriya", ang patakarang dapat mag-abiso 30 araw bago magwelga, ang patakarang pagbotohan muna ang desisyong magwelga, ang paglilista ng welga sa mga isyung pang-ekonomya lamang, at ang pagbabawal sa mga di-kinikilalang unyon na tumawag ng welga.

Hinaharap ng mga manggagawa ang mga panunakot ng Ministri ng Paggawa at Empleo (MOLE) ng rehimen, ang marahas na panunalakay ng mga pwersang militar at mga bayarang maton sa kanilang paggpiket, ang pang-aaresto, ang pambubugbog at ang pagtatanggal o pagsuuspinde sa trabaho.

Nagkakasumud-sunod at madalas nagkakasabay-sabay ang maraming welga, sa harap ng mahigpit na mga aagka at tahasang panunupil ng rehimen. Malaking tagumpay na nismo ito para sa kilusang manggagawa. Napapanday ang mga manggagawa sa paglaban sa reaksyonaryong estado mismo, isang natatanging pampulitikang pag-unlad nila.

Bukod dito'y nakipagtagumpay din ng mga welga ang ilang iginiit ng mga manggagawa--pagdadagdag sa pasahod, pagbabayad sa inipit na mga alawans, ilang pagpapalmuray sa kalagayan ng paggawa, pagbabalik sa mga sinipa at sinuspindong manggagawa, at pagsipa o paglilipat sa dumadong mga superbisor.

Hiwalay ang pagtatapon o pangangako ng rehimeng Marcos ng mga mumo mula sa hapag-handaan ng malalaking kapitalistang dayuhan at lokal ay bunga lang ng pagkakatulak ng kabuuang paglaban ng militanteng kilusang manggagawa.

Hulat na umuugnay sa kilusang magsasaka ang kilusan ng mga manggagawang nasa kanayunan para harapin ang mga isyung nakaapekto kapwa sa dalawang sektor o kaya'y sumuporta sa pakikibakang anti-pyudal.

Tunay nga, di matatawaran ang ambag ng masa ng manggagawang Pilipino sa kabuuang pag-ulong ng kilusang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista.

Pagkilala sa lakas at papel ng uri

Napatitingkad ang katotohanang ang uring manggagawa ang may pangunahing papel sa lipunan at rebolusyong Pilipino dahil sumusulong ngang muli ang malawak at militanteng kilusang manggagawa, at, mas mahalaga pa, dahil aktibo sa pagbibigay ng wastong pamumuno sa rebolusyonaryong pakikibaka ng buong sambayanan ang pampulitikang partido ng manggagawa--ang Partido Komunista ng Pilipinas.

Ipinaliwanag sa atin ni Kasamang Amado Guerrero kung bakit ang uring manggagawa (proletaryado) ang siyang may pinakamayamang tungkuling gampanan sa pakikibaka ng sambayan para sa malaya at demokratikong lipunan. Sa Lipunan at Rebolusyong Pilipino, sinabi niya:

"Pinakamabanteng pwersa ng produksyon sa bayan ngayon ang proletaryado sa industriya. Nakaugnay ito sa pinakamabanteng pwersa ng produksyon sa mga bayang imperyalista at sa kabuuan ng daigdig. Nakaugnay ito sa pinakamabanteng porma ng ekonomya, ang sosyalismo. Sa buong kasaysayan ng sangkatauhan, lumitaw ang proletaryado bilang pinakamabanteng pwersa ng produksyon sa pamamagitan ng paglikha sa makabagong pamamaraan ng maramihang produksyon. Batay sa katayuang pang-ekonomya at karaniwang pampulitika nito, ang proletaryado ay siya nang naging pinakamabanteng pwersang pampulitika sa saklaw na pambansa at pandaigdig."

Ang dakilang Karl Marx, kasama si Frederick Engels, ang kauna-unahang tumukoy sa natatanging papel ng proletaryado sa kasaysayan ng sangkatauhan, na sa lahat ng uring nakakaharap ngayon ng burgesya, ang uring manggagawa lamang ang ganap na rebolusyonaryo.

Karl Marx
(1818-1883)

Mula sa karanasan ng mga tunggaliang nakaugat sa kasaysayan ng sangkatauhan, binalangkas ni Marx ang mga prinsipyong bumubuo ngayon sa pinakamabanteng syentipikong kaisipan ng proletaryado--ang Marxismo. Sa Manifesto ng Partido Komunista (isinulat noong 1848), nanawagan sina Marx at Engels sa manggagawa ng buong daigdig na magkaisa, harapin ang burgesya sa kanikanilang bayan, at palayain ang sangkatauhan mula sa lahat ng anyo ng pagsasamantala. "Wala nang mawawala sa mga proletaryo kundi ang kanilang mga kadena," anila. "May daigdig silang kakamtin."

Wastong isinasapraktika ng Partido Komunista ng Pilipinas ang mga aral ng Marxismo, na pinayaman pa nina Vladimir Lenin at Mao Zedong. Masinsinang pinag-aaralan ng paparaming manggagawa at iba pang mamamayan ang pinakaseligang mga aral ng Marxismo-Leninismo-Kaisipang Mao Zedong at ang pinakamahahalagang punto sa wastong aplikasyon nito sa lipunan at rebolusyong Pilipino--ang pambansa-demokratikong linyang pampulitika.

Patuloy na dumarami ang mga manggagawang nirerekluta sa Partido. Paparami rin ang mga manggagawang tumutungo sa kanayunan para sumapi sa Bagong Hukbong Bayan. Higit na marami ang nagiging mga aktibista sa lunsaran sa kilusang manggagawa sa mga syudad at sentrong bayan at naging sa malaysay minahan at trosohan.

Sa pagpupunyagi ng mga kadre at aktibistang kumikilos sa mga iba't ibang sirkulo ng pag-aaral, sa mga grupong pangkultura, sa mga komite ng unyon at pederasyon, at sa iba pang bukluran ng mga manggagawa, bayag man o di-bayag, mahusay na ipinalilitawag sa malawak na masang manggagawa ang malalim na pampulitikang mga ugat ng mga problema sa paggawaan.

Malinaw na iniuugnay ang mga isyu ng welga sa pangkalahatang mga salot ng imperyalismo, pyudalismo at burukratang kapitalismo, at iniuugnay ang mga welga mismo at iba pang pagkilos ng manggagawa sa kabuuang pakikibaka ng mamamayan para sa pambansang kalayaan at demokrasya.

Dala ng pinakamabante sa hanay ng uring manggagawa ang aral ng dakilang Marx at ang aplikasyon nito sa lipunang Pilipino: "Hindi magiging pangingibabaw ng mga pwersa ng produksyon ang mga proletaryo kapag hindi nila papawiin ang dati nilang sistema ng pag-angkin (ng ikinabubuhay), at sa gayon, lahat ng iba pang dating sistema ng pag-angkin (ng ikinabubuhay)."

Sa lipunang Pilipino, hindi mapalalaya ng uring manggagawa ang sarili sa kapitalistang pagsasamantala kapag hindi nito palayain ang buong sambayanang Pilipino sa mala-kolonyal at mala-pyudal na pagsasamantala at pang-aapi.

Ginagampanan ng proletaryadong Pilipino ang tungkulin nito sa pamamagitan ng wastong pamumuno ng Partido at magiting na paglahok ng masang manggagawa sa demokratikong rebolusyon ng bayan. At ang rebolusyong ito'y umaani ng tagumpay na walang kaparis sa anumang naunang panahon sa kasaysayan ng bayan.

* * *

MALAWAK, MALAKAS NA BOYKOT NG BAYAN ANG HARAP SA 'ELEKSYON' NG REHIMEN

Boykot! Iboykot ang panlolokong eleksyong presidensyal ng diktadurang Ferdinand Marcos at lalong isulong ang kilusan ng mamamayan para sa paglaho't, sa bandang huli, mabagsak ang pinakakinamumuhian at mapang-api ng diktadurang ito.

Malawak at malakas na isinisigaw ng malawak na masa ng sambayanan ang gusto, at siyang pinakaepektibong hakbangin nila ito para ilantad at labanan ang imbing pakanang panatilihin sa poder ang pangkating Marcos at gawing "lehitimo" ang pasistang rehimen.

Sa katunayan, lumalakas na ang pinakamalaking posibleng kilusang boykot mula pa noong nakaraang buwan, nang manawagan ang Partido Komunista ng Pilipinas na iboykot ng mamamayan ang "plebisito" ng Abril 7 at ang "eleksyong presidensyal" ng Hunyo 16 (Ab. Marso 31, 1981).

Sa panahon ng "plebisito" hanggang nitong Abril 7, pinamunuan ng Partido ang organisadong mga pwersa nito sa pagsasakatuparan ng isang aktibong boykot sa panlolokong plebisito ng rehimen, habang nagbubunsod ng isang malawakang kampanya ng pagpopropaganda't pag-oorganise sa mga kanayunan at kalunsuran para lalong palawakin at palalimin ang kilusang boykot sa "eleksyon".

Sa pagtanaw ng Partido, ang katatapos na "plebisito" at ang darating na "eleksyong presidensyal" ay magkasamang bumubuo sa isang malaki at makabuluhang pampulitikang labanan sa pagitan ng malawak na masa ng sambayanan, sa isang panig, at diktadurang Ferdinand Marcos, sa kabila.

Tinatanaw ng Partido ang pampulitikang labanang ito bilang isang mahalagang yugto sa pakikibaka ng mamamayan para ibagsak ang pasistang rehimeng Marcos.

* * *

Hiluto ng naghahering pangkating Marcos, sa utos ng imperyalismong EU, ang panlolokong plebisito-eleksyon. Layon nitong lumikha ng "bagong mandato" (bagong basbas daw ng taumbayan) para kay Marcos, at gaving "lehitimo" at panatilihin ang diktadurang EU-Marcos.

Tinatantya ng mga imperyalistang EU at ng papet nilang pangkating Marcos na sa pamamagitan ng diktadurang "ginawang lehitimo"—sa tinatawag nilang "normalisasyon"—ay magkakaroon sila ng ibayong lakas para lalo pang patindihin ang marahas na panunupil sa sumusulong na kilusang pambansa-demokratiko.

Sa ganitong paraan, inaasahan nilang patitiyay na mapangangalagaan ang kanilang sobra-sobrang ganansya at ang pananatili sa Pilipinas ng mga basong militar ng EU.

Boykot, tutulong sa rebolusyon

Sa kabilang banda, kapag matagumpay na nabuo at mapasulong ng mga rebolusyonaryo at makabayang pwersa ang isang malakas na kilusang boykot ng mamamayan, tiyak na makatutulong ito sa paglikha ng mga kondisyon para sa mas mabilis pang pagsulong ng rebolusyonaryong kilusang masa, para sa mas mabilis pang pag-unlad ng pambansang nagkakaisang prente at ng armadong demokratikong rebolusyon na sa pagiao'y magbibigay ng pamatay na dagok sa diktadurang EU-Marcos.

Ngayon higit kailanpaman pinakamainam ang mga kondisyon para sa pagbubunsod ng isang makapangyarihan, at di-matatanggihang kilusang boykot laban sa napakahalagang pakanang elektoral ng diktadura.

Ngayon higit kailanpaman napapalawak at napapalakas ng isang kilusang boykot ang pagkakaisa ng mamamayan at lalo pang mahihiwalay ang naghahering pangkating EU-Marcos.

Unang-una na, talagang sawî na ang mamamayan sa diktadurang EU-Marcos at malbos na ang pisi ng kanilang pagpapasensya rito.

Sawáng-sawî na sila sa (at desidido silang wakasan na ang) patuloy na paglit ng tunay na halaga ng kanilang kinikita, patuloy na pagtaas ng mga presyo, dislokasyon maging sa kahig-tukang anyo ng ikinabubuhay, at pagkasumak ng salit nilang mga negosyo.

Sukáng-sukâ na sila sa walang patid na pang-ekonomyang krisis na pinalalala pa araw-araw ng walang-hanggang kabuluksn at pandarambong sa ekonomya ng mga imperyalistang EU at ni Marcos, sampu ng mga galamay niyang malalaking burgesya.

Punúng-punô na ang mamamayan sa patuloy na papatinding panunupil sa kanilang mga saligang karapatan.

Nag-alsa sila ngayon sa daan-daang libo nilang bilang, lantarang sumusuway sa diktadura, at iginigiit na ihinto ang mga abusong militar, gawap na kilanlin ang kanilang mga demokratikong karapatan, magsagawa ng epektibong mga hakbang para maibsan ang kanilang karukhaan, at palayain ang lahat ng bilanggo at detenidong pulitikal.

Malaki na rin ang isinulong ng pampulitikang kamalayan ng mamamayan magmulang ipatav ang batas-militar. Malinaw na nilang nakikita ngayon na ang mga "plebisito", "reperendum" at "eleksyon" ay pawang mga panloloko at pangmagantsong naglalayong mapatatag pa sa pagkakaluklok sa poder ang naghahering pangkating Marcos.

Kung noo'y may marami-rami ring mga sinserong mamamayan ang nagmakalang makakamit sa balota ang batayang mga pagbabago, ngayo'y di na sila malalansi dahil nakikita na nilang hindi talaga maaaring maganap ang isang tunay na malaya at malinis na eleksyon sa ilalim ng pasistang diktadurang EU-Marcos.

Pangkating Marcos, lalong nahihiwalay

Bukod pa, lalo pang lumala ang hidwaan sa hanay ng mga lokal na naghaharing uri. Sa hanay nila mismo ay lalong nahihiwalay ang pangkating Marcos, at itinatayo ng mga pulitikong anti-Marcos ang kanilang koalisyon para paigtingin pa ang paglaban at lansagin ang diktadurang Marcos.

Kaugnay nito, lalo pang naging kapansin-pansin ang isa pang obidensya ng paglakas ng kilusang boykot ng mamamayan. Naging isang salik ito para mahatak sa kilusang boykot ang mga pulitikong anti-Marcos na nakagrupo sa United Democratic Opposition (Unido--Magkaisang Demokratikong Oposisyon) at sa iba pang kaugnay na mga grupong oposisyonista.

Bago nito, mahigpit na nangampanya ang karamihan sa mga pulitikong anti-Marcos para sa botong "Hindi" nitong nakaraang "plebisito". Ang kampanya nila para sa botong "Hindi" ang siyang porma nila ng protesta laban sa pekeng ni Marcos na gawing "lehitimo" ang kanyang diktadura. Kasabay nito, pinaaamtiki pa nilang bukas ang pinto para sa posibleng pagkakandidato ng isa sa kanila sa "eleksyong presidensyal".

Sa katunayan, noo'y nagmamaniobra na sina dating Senador Salvador Laurel at Benigno Aquino Jr., gayundin si Assemblyman Reuben Canoy (pawang mga kasapi ng Unido) para mapiling kandidato ng Unido sa pagkapresidente sa "eleksyon", o kaya'y magkaroon man lang ng malaking papel sa pagpili sa kandidato ng Unido.

Para panatiliing bukas ang pinto para sa paglahok, iginiit ng Unido sa rehimen na habaan at gawing 120 araw ang panahon ng kampanya, bigyan ng pantay na espasyo at oras ang oposisyon sa mass media, alisin sa talaan ang di-kwalipikadong mga botante, at ganap na baguhin ang komposisyon ng Komisyon sa Halalan (Comelec) ng rehimen. Sa madali't sabi, humihingi ng "pagkakataong makalaban" ang Unido bilang panubali para lumahok ito sa "eleksyong presidensyal".

Okyumpasan, nabalewala ang lahat ng ito dahil desididong magkasit ng isa pang "napakalaking panalo" ang naghaharing pangkating Marcos, kahit halatang-halata ang palabas, at kung gayo'y tinanggihan niya ang lahat ng kahilingan ng Unido.

Dagdag pa rito, nakapagsimula nang buswelo ang kilusang boykot ng mamamayan, at tumulong ito para lalong mamulat ang mga mata ng mga pulitikong anti-Marcos sa katotohanang boykot ang pinakamahusay na paraan para ilantad at labanan ang palsipikadong eleksyon.

Nakatulong din ang dami ng mamamayang magboykot sa "plebisito" at ang resulta ng mga independyenteng sarbey na mas marami pa ang magboboykot sa "eleksyon" para ipasya ng Unido na magboykot.

Boboykot ang Unido

Kaya't ayon dito, nagpulong noong Abril 24 ang mga kasapi ng Unido at lubos na nagkaisang pinagpasyahang "ganap, aktibo at masigla" magboykot sa huwad na eleksyon sa Hunyo 16.

Kahit kapwa sila wala sa pulong noong Abril 24, nagpadala ng mensahe ng pagsuporta sa linyang boykot si dating Senador Lorenzo Tañada, presidente ng Laksa ng Bayan (Laban) at isang lider sa kampong anti-Marcos, at ang oposisyonistang meyor ng Zamboanga City, si Cesar Climaco.

Pinakamahusay na nailarawan ang kolektibong posisyon ng mga pulitikong anti-Marcos sa pangungusap ni dating Senador Gerardo Roxas (isa sa dalawang tagapangulo ng Unido) na boboykotin nila ang "halalan" sa Hunyo 16 dahil ito ay "isa na namang pekeng para patagalin ang paghahari ni Ginoong Marcos".

Nagsasalang pangyayari ito. Ipinakikita nito na sa ngayo'y nakaalpas ang karamihan sa mga pulitikong anti-Marcos sa bitag ng "normalisasyon". Sa ganito'y naging handa silang makipag-isa sa mamamayan sa pagboboykot sa panlolokong elektoral at, lagpas dito, sa paglalansag sa kasuhi-suhing diktadura.

Kahit ayon sa kanilang panantay at mga interes tilang mga pulitiko, wasto ang ginawa nilang hakbang na makipag-isa sa kilusang boykot ng mamamayan. Sinusuri kasi sa kanila ang tumakbo bilang kandidatong presidensyal, o aktibong mangampanya para sa paglahok sa panlolako, sa katunayan ay tutulong sa pagtatangka ng pangkating Marcos na gawing "lehitimo" at patagalin pa ang pasistang diktadura, at sa ganito'y makatwiran lamang na tuligsain ng mamamayan ngayon at sa hinaharap bilang malinaw na collaboration (pakikipagsabwatan) sa diktadurang Marcos.

Masinsinan ngayong binabantayan ng mamamayan ang mga pulitikong anti-Marcos, lalung ang mga kasapi ng Unido, para makita kung talagang itatagyod ang linyang boykot na itinakda nila.

Panawagan ng Partido

Inuulit naman ng Partido Komunista ng Pilipinas ang panawagan nito sa mamamayan na iboykot ang darating na paliipikadong eleksyong presidensyal. Dagdag pa, nananawagan ito sa mamamayan na aktibong lumahok sa mga kampanyang pampropaganda, rali, martsa, pagtitipon, simposyum, kampanya sa impormasyon, petisyon at iba pang porma ng mga aksyong masa na magtatatag ng pinakamalawak na posibleng kilusang boykot at magpapahayag sa malinaw na kagustuhan at determinasyon ng mamamayan na wakasan na ang diktadurang Ki-Marcos.

Hindi dapat katakutan ang paulit-ulit na pagbabanta ng rehimen na pagsasaltahin o ikukulong ang mga tatanggging lumahok sa mga panlolokong elektoral nito. Ilang ulit nang lantarang sinusuway ng makarami ang antidemokratiko at katawa-tawang patakarang ito, at wala ni isang pinagsulta o ikinulong nang dahil sa di pagboto. Bukod pa, di kayang pasulong ng diktadura ang buong kilusang boykot--ang malaking mayorya ng sambayanan.

Sentral na pampulitikang usapin sa bayan ngayon ang pananatili sa poder ng pangkating Ki-Marcos at ang pekeng nitong gawing "lehitimo" ang sarili paghaharing diktador.

Para sa malawak na masa ng sambayanang Pilipino, na napakatagal nang nagdurusa sa matinding pagsasamantalang pang-ekonomya at marahas na pampulitikang pang-aapi sa ilalim ng diktadura, naging usapin na ng buhay at kamatayan ang pagtanggging gawing "lehitimo" ang diktadura at epektibong pagpuwersahin ang pagpapabagsak dito.

Sa kasalukuyang kalagayan, ang pinakakagyat at pinakaepektibong ekspresyon ng makabayang tungkuling ito ang aktibong paglahok sa kilusan ng mamamayan para iboykot ang dumarating na panlolokong elektoral.

Lagi sa dito, at sa pangkalahatan, tinatawagan ang lahat ng demokratiko at makabayang samahang mamamayan na tumirang lumahok, o sumuporta sa iba't ibang paraan, sa armadong pakikibaka at sa pambansang nagkakaisang prente para ibagsak ang diktadurang Ki-Marcos at hawanin ang landas para sa pagtatayo ng isang independyente, demokratiko, makatarungan at masaganang lipunan para sa sambayanang Pilipino.

* * *

UNANIB SA BHB ANG 4 NA PARI, MAIS MAGLINGKOD SA NAYAPAYAN

Naluged n. tinanggap ng mananayo ng Bilagang-kanlurang Luson at ng buong Pilipinas ang pagsapi ng apat na paring Katoliko bilang mga bagong Pulang mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan.

Ang apat na pari ng SVD (Lipunan ng Banal na Wika) na negbitiw sa mga opisyal na tungkulin sa kani-kanyang parokya sa probinsyang Abra, ay sina Reberendo Conrado Balweg, Reb. Nilo Valerio, Reb. Bruno Ortega at Reb. Cirilo Ortega.

Sa isang pahayag na inilabas nitong Marso 29, aniberssryo ng BHB, sinabi ng mga pari na sa katunaya'y hindi nila tinatalikuran ang kanilang tungkulin, bagkus, lalo pa nga nilang naisasabuhay ngayon ang pagiging malapit at pagliilingkod sa masa. Inilahad nilang pawang nabigo ang mga pagsisikap nila noong iniasam nila sa legal na pamamaraan ang pagtatagpuyod sa mga intoron ng mga tribong Tinggulan at iba pang taga-Abra.

"Magmula't sula pa'y ipinasya na naming ialay ang aming buhay sa ganap na pagliilingkod sa mahihirap," anila.

"Ngayon, muli naming pinagtibay ang aming kasitsent sa pinagsamantalahan at inaapi ng mamang Pilipino sa ki ilang pagpupunyagi at paglahok para sa kalayaan at tunay na demokrasya."

Ang apat ay pinakahuli na patiloy na humaba ng talaan ng mga tao ng simbahan na umanib sa pambansa-demokratikong kilusan at gumagamit ng iba't ibang tipo ng gawa.. hangarang sa pagtutol ng armas sa mga kasamay ng kamamayan. Noong Marso 29, 1980, umanib sa BHB si Reb. Vicente Pelot-lo, isang kura-paroko sa Negros Occidental ZB, Hulyo 15, 1980.

Una nang sumapi sa BHB si Reb. Luis de Bohol, Silangang Kabisayaan, bago pa mag-batas militar noong 1972. Marami iba pang pari ang sumunod. Kabilang dito si Reb. Luis Jalandoni ng Negros Occidental, Kanlurang Kabisayaan.

Isang tanda ng matamis na prestihiyo at lumalaks pang impluwensya ng Partido, ng BHB at ng Pambansang Demokratikong Prente (National Democratic Front o NDF) at tanda rin ng patuloy na pagkakahiwalay ng diktadurang Mu-Marcos sa mamamayan ang pag-anib ng paparaming tao ng simbahan sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka at sa kilusan sa kabuan.

* * *

NAGSISILBING MANINGNING NA HUWARAN ANG MGA MANGAGAWANG UMAANIB SA BHB

Kitang-kita sa kanila ang rebolusyonaryong katangian ng kanilang pridisiplinado, seryoso sa trabaho, mahigpit tungkol sa patakaran, matiyaga, masipag mag-aral, kongkretong magpaliwanag, matalas mag-isip at mapanlikha, paliwanag ni Ka Teryo.

Nasa mukha ni Ka Teryo ang paghanga habang nagsasalita tungkol sa mga kasamang nanggagawa na sumapi sa Bagong Hukbong Bayan para tumbrang lumahok sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Pangunahin niyang tinutukoy sina Ka Narding at Ka Benny, kapwa mga manggagawa sa minahan sa Silangang Kabisayaan.

Pulang mandirigma na rin si Ka Teryo, na sa petiburgesyang lungod naman nagmula, at nakilala niya nang malalim sina Ka Narding at Ka Benny nang nilang tatlo'y magkakasama sa isang larangang gerilya. Nalaman niya ang maraming detalye sa personal na buhay at pampulitikang pag-unlad ng dalawang kasama. Kanyang paglalahad ang sumusunod:

Anim na taon na sinuhan si Ka Nerding at si Ka Benny naman ay sampu. Noong una, karaniwang nyensero lamang sila ng unyon. Paglaon, inugnayan at inorganisa sila ng isang kadre ng Partido na gumagamit ng gawaing pampolitika sa kanilang lugar.

Magmula noon, mabilis silang umunlad. Nakipagtalakayan sa kanila ang kadre ng Partido at binigyan sila ng maraming babasahin. Nasinsinan silang pinag-aralan ang maraming paksa tungkol sa katangian ng kasalukuyang lipunang Pilipino at tungkol sa pangangailangang lutasin sa rebolusyonaryong paraan ang mga problema ng mamamayan.

Kongkreto nang naramdaman nina Ka Nerding at Ka Benny sa minahan ang katotohanan ng imperyalismo. Ang minahan, na isa sa pinakamalaki sa Pilipinas, ay pag-aari ng mga imperyalistang Amerikano at Hapones, kasosyo ng ilang lokal na malalaking kapitalistang komprador.

Paminsan-minsan ay tinatawag at dinadala ni Ka Nerding ang mga kapwa niya manggagawa sa open pit. Pagkatapos, itinuturo niya ang isang malaking hukay sa tabi ng bundok--hukay na tatlong kilometro ang layad sa ilang lugar--at sasabihin sa mga minero: "Iyan ang imperyalismo. Kinukuha ang kayamanan natin, tapos, hukay ang iniiwan sa atin."

Natinding pagsasamantala ang naramdaman nila sa minahan. Noong 1974, ayon sa mga datos na napasakamay ng mga minero mismo, noong katamtaman ang bonta ng tanso sa dayuhang pamilihan, ang ipinasasahod sa manggagawa ay piso lamang sa bawat P20 tubo g kinakamal ng kompanya.

Ang karaniwang sahod noon ay P14 sa bawat walong oras ng napakabigat na trabahon g may peligro pang malibing sila nang buhay o kaya'y malubhang masaktan kapag gumuho ang hukay. Humigit-kumulang 40 porsyento ng taunang produksyon ng tanso sa Pilipinas ang pinalilitaw ng may 10,000 manggagawa sa minahang iyon. May iba pang mineral na nakukuha roon, tulad ng ginto at pilak.

Sa mga pakikibakang pang-unyon unang namalayan ng dalawang kasamang manggagawa ang unang mga binhi ng kamalayang pampulitika. Kasgad nilang nakita na laging pumapanig sa mga mapagsamantala ang batas at ang pwersang militar.

Nagpadala ng mga sundalo si Vicente Raval, heneral na hepe noon ng PC, para buwagin ang kanilang welga. Nagtanim pa ng mga espya sa minahan ang PC para mamanan at gulpihin ang mga manggagawa.

Natanto rin ng dalawa kung sino talaga ang pinagsisilbihan ng mga dilawang lider obrero. Nang ipatawag ang batas militar, wala nang ganap na eleksyon sa unyon na dapat sana'y minsan sa tatlong taon. Binigyan ng prerogatiba ang mga opisyal ng unyon at ginawang mga superbisor. Pinagbayad ang mga manggagawa ng sobra-sobrang buwanang butaw sa mga opisyal ng unyon. Nagkaroon ng diktadura sa Pilipinas, nagkaroon din ng diktadura sa dilawang unyon.

Pagsulong ng kamalayang pampulitika

Pinag-aralan ng kadre ng Partido na umugnay kina Ka Nerding at Ka Benny ang mga karanasang ito at tinulungan ang dalawa na itaas ang antas ng kanilang kamalayang pampulitika. Lalong sumulong ang kanilang pampulitikang kamalayan nang pag-aralan nila ang "Programa para sa Demokratikong Rebolusyon ng Bayan" ng Partido at tinalakay ang proletaryong internasyonalismo at ang papel ng manggagawa sa pagsulong ng kasaysayan ng daigdig.

Nakatulong sa kanila ang sumunod pang pag-aaral sa mga saligang problema ng lipunang Pilipino at sa pakikibaka ng mamamayang Pilipino para sa pambansa't demokratikong mga sithain para maksulong sila mula sa makitid na pang-araw-araw na gawain ng unyonismo tungo sa mas malawak na saklaw ng rebolusyonaryong aktibismo.

Medaling-medali nilang nagagap ang kalulugan ng burukratang kapitalismo. Ang meyor kami sa kanilang muñisipalidad ay kapatid ni Marcelino Barba, na bayaw naman ni Marcos. Kumokontrata ng may 2,000 manggagawa ang meyor na ito para sa mga minahan at ang bawa't manggagawa'y tinatagnan niya ng P2 mula sa arawang sahod.

Mabilis ding naunawaan nina Ka Narding at Ka Benny kung ano ang pyudalismo. Karamihan sa mga nakasama nila sa minahan ay mga dating magsasaka o kaya'y nagmula sa mga pamilyang magsasaka. Pamilyar sa kanila ang problema ng mga magsasaka sa lupa. Ang mga magulang mismo ni Ka Narding ay mga kasama.

Pamilyar din ang dalawang kasama sa pagsasabwatan ng mga imperyalista at mga panginoong maylupa. Nakita nila na ang kompanya, na nasa kanayunan, ay hindi magbabayad sa mga magsasaka kapag napipinsala ng minahan ang mga punanim ng mga ito. Pero kapag malalaking panginoong maylupa ang may-ari ng lupang napipinsala sa anumang paraan, kaagad nagbabayad ang kompanya.

Nakita rin nilang ginawang tubuhan ang malalawak na palayan, dahil mabenta sa pamilihang pandaigdig ang asukal at kailangan ito bilang hilaw na materyal sa pagpoproseso ng mga kompanyang imperyalista ng kung anu-anong klase ng mga produktong pagkain.

Di nagtagal, lalo pang sumulong sina Ka Narding at Ka Benny sa kanilang mga rebolusyonaryong aktibidad.

Paglabas sa trabaho sa minahan araw-araw, hinaharap ng dalawa ang kanilang mga pampulitikang gawain. Nakakalat sa isang lugar na may 15 kilometrong layad ang iba't ibang departamento at pasilidad ng minahan. Kahit may kalayuan ang kailangan nilang puntahan, hindi nila ininda ito at nagpropaganda't nag-organisa sila sa hanay ng mga manggagawa. Pagdaan ng ilang panahon, nag-oorganisa na rin sila sa mga magsasaka sa kanugnog na mga lugar.

Dahil sina Ka Narding at Ka Benny na pagsulong ng armadong pakikibaka ang mayaggpasya sa kahihinatnan ng rebolusyon, kaya sila sumulong pa sa pampulitikang pag-unlad at sumapi sa BMB. Sa kanayunan, nakatalaga si Ka Benny sa isang iskwad ng hukbong bayan habang aktibo si Ka Narding sa gawaing konsolidasyon sa isang sonang gerilya.

Mahigpit na disiplina sa sarili

Sa kanayunan, kaagad napansin ang mahigpit nilang disiplina sa sarili. Palagi silang prangka at deretso sa punto kung magsalita. Walang bagabag nakagugulo sa kanilang isipan. Mas masaya sila kapag may gagawing trabaho at masigasig silang humaharap sa mga gawain.

Talagang maisasabuhay nila sa pang-araw-araw na gawain ang prinsipyo at simpleng pamumuhay at masikhay na pakikibaka.

Malaking tulong sa mga kasama ang kaalaman ni Ka Benny sa syentipikong pamamaraan ng produksyon. Dati siyang makinista. Mahusay niyang ginamit ang kanyang kaalaman sa pamamagitan ng pagtulong sa pagkumpuni ng mga baril at iba pang kagamitang militar. Naimbuo rin siya ng iling paraan para mapabuoy ang pagsasaka at itinuro ito sa mga magsasaka sa sonang gerilya.

Sa kabilang dako, "quality control" naman ang dating trabaho ni Ka Narding sa minahan. Tahimik siya at talagang palaisipal. Malaki ang naitulong niya sa pagsasagawa ng panlipunang pagsisiyasat. Nadalas siyang nakikipagtalakayan sa mga kasama tungkol sa sosyalismo at sa konstruksyong sosyalista na isinasakatuparan ngayon sa Republikang Bayan ng Tsina.

DUMAMI ANG REBOLUSYONG AGRARYO SA 6 NA BAYAN SA SILANGANG SAMAR

Dumarating ngayon sa sarili pangunahing lupa at sa bilang ng suportang sa mga baryo sa Silangang Samar.

Ito ang buod ng huling pag-ulat ng mga koresponsal ng Ang Bayan sa Silangang Kabisayaan.

Hanggang sitong taon ang 1980 na apat na bayan sa Eastern Samar, ang anti-pyudal na kampanyang nasa ay nabuo sa Lungsod Borongan, bago matapos ang taon, ang 165 na baryo ng mga bayang Oras, Dolores, Arteche, San Policarpio, Can-avid

PAGTAMEKO ANG REBOLUSYONG AGRARYO SA 6 NA BAYAN SA SILANGANG SAMAR

Pangunahing tungkol sa sariling pagtatasa ng Partido sa kalakasan ng sumusulong na armadong pakikibaka, pinababayo'lo ng mga Pulang mandirigma ang rebolusyong agraryo sa "tinggalan ng bigas" (rice bowl) ng Silangang Samar.

Ito ang buod ng kuling pag-sulat ng mga kasamang sa Bayan sa Silangang Kabisayaan.

Nilunsad nitong tag-ani ng 1980 sa apat na bayan sa hilaga ng Eastern Samar ang anti-pyudal na kampanyang mass at nakilala sa pangalang Oplan Bagong Araw, mga katapos ang taon, ang 165 na barrio ng Las Navas, Lavezares, Dolores, Arteche, San Policarpio, Can-avid at sa bayang Oras.

Isa sa pinakamalaki at pinakakongkretong pagtatasa ng Partido ang pagkakatatag ng mga katangian at mga layunin ng depensibong gerilya sa bawat bahagi ng pulitikal na pakikibaka, alinsunod sa pagtuturo ni Mao Zedong. Ang mga gerilya ng rebolusyong Pilipino, ito rin ang nagtatakda, ay rebolusyonaryong hukbong bayan at hindi dapat ituring na kasangkapan ng kung sinong partido.

Sa tulong at pagtitiwala ng Partido, marami nang nagagawa ang mga gerilya para tumugon sa kanyanang mass at nakapagsagawa ng mga tagumpay sa armadong pakikibaka, sa gitna pa ng mga kahirapan at mga kakulangan sa mga kayamanan ng bansang Pilipino at ng uring manggagawa.

Paano nakamit ang mga pagsulong na ito? Ano ang mga gawain din ang dapat gampanan sa rebolusyon, at iba pang mga tanong.

* * *

Ang 11,000 mamamayan at mahabang-panahong mga kasama sa mga nayong-bukid ang nasa-nasang kumilos. Pinagtulungan nila ang lupa at arkila sa hayop na pantrabaho, pinaberasan ang mga pananim sa mga plantasyon ng niyog, at pinatrabaho sa mga nayong-bukid. Sa ilang lugar, kanila rin ang mga tindera sa mga pautang.

Sa panahon ng kampanyang mass, nakamit ng mga magsasaka ang suporta ng ilang libo pang pangkat at anyanang mga mass, mga pero at mga nagtitingi sa probinsya. Pagkatapos nito'y nakapagtipon ang milisyang bayan na handang magmartsa sa kanilang sariling mga teritoryo.

NAKAMIT NG MASA
SA KAMPANYANG ANTI-PYUDAL (1980)

Palayan:	
• Bawas sa Upa sa Lupa	50%
• Bawas sa Upa sa Kalabaw	65%
Niyugan:	
• Bawas sa Upa sa Lupa	31%
• Dagdag sa Pasahod sa Manggagawa	56%

SAKLAW: 6 na bayan sa S. Sur

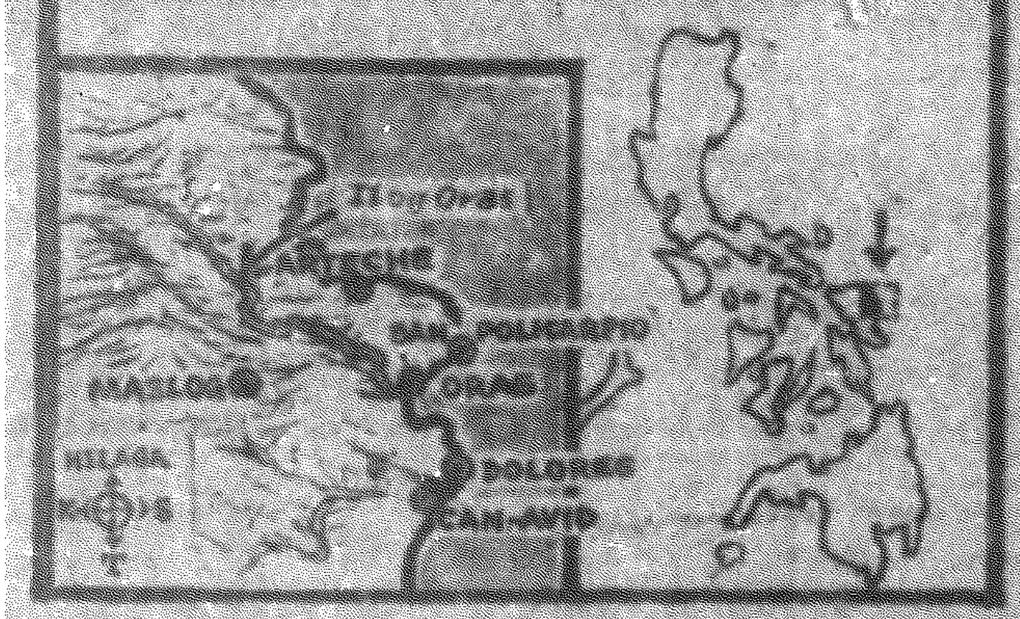

Walong katulad na kasunyayan ng kilusang sagasaka sa silangang Kabisayaan ang tindi, laki at lawak na naabot ng kampanyang anang ito. Gayundin, sa nga pagbabagong naganap sa relasyon ng nga uri doon.

Isa itong kahanga-hangang tagumpay lalung't isinulong ang kampanya sa harap ng ibayong panunalakay ng nga nereaksyonaryong tropa ng rehimeng Marcos sa sumasunyan.

Sa anim na bayang ito nakakonsentra ang kalakhan ng nga lupain at imaring nga kalatan ng pinakamalaki at pinakamakapangyarihang nga pangnoong maylupa sa buong probinsya. Dito rin sila pinakamakapangyarihan.

Dahil sa monopolyong ito ng nga kagamitan sa produksyon, naidikta ng nga panginoong maylupa ang pinakamapagsamantalang nga kondisyon sa pakikisama. Dayung walang kapagdpagod at wala ni katiting na ipinpahuman, kinakaha ng panginoong maylupa ang 50 porsyento o mahigit pa ng kabuhang ani.

Bago nabuo ang ubod ng samahang magsasaka sa ilang bayan noong 1976, laang tanawin tuwing matatapos ang anihan ang "mahabang kwintas" ng nga kanko't lantsang bumabagtas (downstream) sa nga kabayanan--imos sumayad sa kargang butil. Mag-aalipuyo ang galit ng mga haban pinagsamantalan ang masaganang bunga ng kanilang pinagpaguran na di-naman napupunta sa kanila.

Damang-dama ng mga ang panibagong ikid ng ibayong kahirapan, gutom at sakit; ng panibagong pagpapagod upang pagkatapos ay mull na namang mapagsamantalan ang dating tanawin sa nusunod na anihan.

Kaya walang pag-aatubiling niyakap ng papalaking bilang ng masang magsasaka ang rebolusyonaryong reporma sa lupa ng Partido, at ang pangangailangang ibunsod ang armadong pakikibaka hanggang sa tagumpay.

Hanggang nitong anihan ng 1979, puta-putake pa ang pagsumlong ng rebolusyong agraryo sa purok at sa antas pa lamang ng sityo at baryo. "Operasyong Sukot" (pagtatago sa nga panginoong maylupa ng bahagi ng kanilang parte sa ani) ang karaniwang taktika ng nga samahang magsasaka.

Palit lamang ang pang-ekonomyang biyayang nakakamit nila pero ang mas mahalaga'y natura sa seraming magsasaka ang maling pag-iisip na "pagrado" ang pag-asri sa lupa ng nga panginoong maylupa at tumampok sa kanila na mapagpanya ang halaga ng lakas-paggawa ng tao. At sa takbo ng pakikibakang masang ito, nakapag-ipon sila ng lakas at nakakuha ng paniwalang kayanan sa sama-samang pagkilos.

Sabi nga ng nga magsasaka, paghahanda lamang ito sa darating pang nga pagtatuos.

Pagsaprabuelo ng kampanyang mass

Sinasalamin ng kampanya ng 1980 ang nga pagsulong sula noong 1979.

Sa antas ng isa o dalawang bayan, pinipili ng samahang magsasaka ang pinakamatatag o tatlo hanggang limang baryong pag-umpisahan ng kampanya. At sinisimulan ang pagkilos kapag nahanda na ang sumusunod na nga rekisito:

1) Nasuri na ang resulta ng imbestigasyong sosyal at pagsusuri ng mga uri, at batay rito'y natukoy na ang mga pangunahin at pumapangalawang target;

2) Naitakda na ang layunin ng kampanya at taktikang gagamitin sa pagkilos, at naipaliwanag na sa batayang masa at naipalaganap na sa karamihan ng mamamayan ang pagkilos na gagawin;

3) Buo na ang sentral na pamunuan na siyang mangangasiwa at susubaybay sa kampanya; at

4) Handa na ang iba pang samahang masa, kabilang ang mga grupong pansuporta ng mga panggitnang elemento, para lumahok o tumulong sa mga pagkilos na ito.

Kapag natutupad ang mga rekisitong ito, paliwanag ng ating mga korresponsal, natitiyak ang tagumpay sa paninulong mga pagkilos at mabisang naihihiwalay ang mga pinakuong maylupa. Nahihikayat dito ang organisadong partisipasyon ng mga panggitnang elemento.

Mga importanteng salik ito para maituloy-tuloy ang kampanya hanggang sa makamit ang itinakdang mga layunin.

Sa pagbuslo ng kampanya, hinaharap din agad ng isang samahang magsasaka ang mga problemang sumusulpot. Isa na rito ang paghahanda sa mamamayan para maiwasan o masangga ang reaksyon ng uring pinakong maylupa at ng sumusuhay ditong pasistang rehimen.

Hinarap ang pinakamalaki

Sa kabuuan, ginamit ng samahang magsasaka ang taktikang paisa-isang harapin ang malalaking pinakong maylupa, habang ipinagpapatuloy ang "operasyong sukot" sa maliliit at panggitnang pinakong maylupa.

Sinuri rin ang mga pangunahing target na pinakong maylupa at tinukoy yaong despotiko't sumasagka sa rebolusyonaryong kilusan, at yaong hindi sumasalungat.

Hindi na kinakompronta pa ng mga magsasaka ang mga despotiko't magdusarin. Sa halip, pinagsisikapang sakabig o kung hindi man neutralisa ang mga kativala nito. Sa ganitong paraan, nawawalan ng "mata at taingа" ang target, habang binabawasan ang kanyang bahagi sa ani.

Samantala, ang mga di-kunsokontra ay pinapakitaan ng pangmasang lakas. Pinakamalaking mobilisasyon ang ginagawa ng samahan sa pakikipagharap sa kanya. Kasilmbay nito, matiyagang ipinapaliwanag ng samahan ang mga batayan ng mga kahilingang iginigiit ng mga magsasaka at pinakibiling dinadala ang mga ito.

Isinalarawan ng mga korresponsal ang bisa ng taktikang nabanggit sa ganitong paraan. Unang naging target sa Oras ang isa sa limang pinakamalaking pinakong maylupa sa buong probinsya. Nahigpit niyang tinututulan ang mga layunin ng kampanya.

Nang mahalata niyang palilt nang palilt ang bahaging sumasampa sa kanya, pinasalis niya ang kativala't mga kasama na pinagdududahan niya. Tuwiran na niyang pinangasiwaan ang pag-ani ng palay at pagkokopras. Pero lumiliit pa rin ang parte niya.

Kaya't ginamit niya ang impluwensiya at salapi para mabisto ang mga "magsasakaw" at hindi maipagbili ang produktong "ninasakaw" sa kanyang lupain. Pero nalulusutan pa rin ng mga magsasaka ang order ng pasistang militar sa mga negosyante sa bayan na i-report at huwag bilhin ang mga produkto ng sinumang walang maipakitang titulo sa lupa o tax declaration kaya.

Ilang negosyante sa bayan ang nagpayo sa pangkong maylupa na "huwag sana maghanap pa ng kaaway at baka isang salop pa ang sawala". Pinamalas sa kanya ang nangyari kay Asuncion, superintendente ng Ministri ng Edukasyon at Kultura sa probinsya. "Labos na sawalan ng parte sa ani at kinumpiska-han pa ng mga kalabaw niya." Ngayon, ni hindi masilip ni Asuncion ang kanyang mga lupain ng walang kasamang mga pasistang tropa.

Mula noon, pinahalik ng pangkong maylupang ito ang mga tauhang pinaalis at hindi na nagtangkang sumagka sa kampanyang mass.

Sa Dolores naman, pumayag ang samahang ipagpaliban muna hanggang sa sumunod na anihan ang nagkasundunang 50 porsyentong pagbabawas sa bahagi ng target. Napaluha pa nga ang pangkong maylupa sa tapos sadama ang pakikiramay ng mga nagsasaka sa pagkakapit ng kanyang dalawang anak na lalake at asunong dinanas niya sa kamay ng mga pasistang tropa.

Matapos ang pakikiharap na ito, hangos na ang loob ang panggitna at malilit na pangkong maylupa sa pagtatanap sa mga kaanib ng rebolusyo-naryong kilusan para humingi ng paglilinaw sa "bagong sistema". Anila, mas mabuti nang alam nila ang dapat itawag sa kanilang parte kaysa sanatiling nagsususpetsa sa kanilang mga kasama.

* * *

ANTIBO ANG MGA GRUPO SA EU, CANADA SA PAGPAPAGUYOD SA RESOLUSYON DITO

Pinag-libayo ng mga Pilipino at mga kaibigang taga-ibang bayan na nasa Estados Unidos at Canada ang kanilang mga pagsisikap para supertahan ang pambansa-demokratikong kilusan sa Pilipinas, bagama may mga pulaten-dang pinalalaki pa ng imperyalismong EU ang tulong nito sa papet na rehimeng Marcos.

Dalawa sa kanilang mga asosasyon ang nagpulong bago magtapos ang 1980 para tasahin ang kasalukuyang kalagayan at itakda ang mga plano para sa 1981, ayon sa Philippine Liberation Courier (Kuryer ng Pagpapalayang Pili-pino), isang publikasyon ng International Association of Filipino Patriots (IAFP--Internasyonal na Asosasyon ng mga Makabayang Pilipino).

Nagdaos ng pambansang konbensyon ang Anti-Martial Law Coalition (AMLC--Koalisyong Anti-Batas Militar) sa San Francisco, California, mula Oktubre 31 hanggang Nobyembre 2, at nagdaos naman ng kumperensya ng pagtatag ang Philippine Solidarity Network (PSN--Lambat ng Pagkakaisang Pilipino) noong Oktubre 31 sa Berkeley, na nasa California rin.

Dumalo sa konbensyon ng AMLC ang 125 organisador at tagasuporta mula sa mga syudad ng Chicago, New York, Washington DC, Los Angeles, San Jose, San Diego, Sacramento, Honolulu, Seattle at San Francisco Bay Area, na pawang nasa EU, at mga syudad ng Vancouver, Toronto at Montreal sa Canada.

Sa kabilang dako, dumalo naman sa partitipon ng PSN ang 25 delegado mula sa pitong malalaking syudad sa EU. Ang mga delegasyong ito ay dating mga kaanib ng Friends of the Filipino People (FFP--Mga Kaibigan ng Sambay-anang Pilipino), na nahati dahil sa ilang di pagkakasundo sa pataktaran. Isang anosasyong sumasaklaw sa buong EU ang PSN at binubuo ito ng mga Ame-rikano at mamamayang taga-ibang bayan na lumalaban sa pakikialam ng EU sa Pilipinas at sumusuporta sa pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa kalayaan at demokrasya.

Pagtatasa at mga plano

Nakasabot ang AMLC, na binubuo ng mga Pilipino at mga kaibigang taga-ibang bayan, sa kongkilusyong mas mahihirapan ang pasistang rehimeng Marcos ngayong taong 1981.

Sinabi ng AMLC na dahil ito sa papalala pang krisis pang-ekonomiya sa kasama ng determinasyon ng Bagong Hukbong Bayan at ng Hukbong Bangan Nara na lansag ang kanilang estratehiya sa mitagalang pakikidigmang gerilya at ang mag-aliwayong pakikibaka ng mga pulitikong anti-Marcos laban sa naghaharing pangkat ng Marcos.

Nauuwaan din ito ng pagtutuan ng atensyon sa "paladigmang pataharang panlabas" ng bagong administrasyong Reagan sa EU, at ang pagsuporta nito sa rehimeng Marcos dahil sa tumitingkad na pagpapalago ng EU sa mga basang militar sa Pilipinas.

Nireaolba ng kombensyon ng AMLC, na muling nagtalal kay Rene Cruz bilang pambansang tagapanguio, na paunlarin ang mga programa nito sa edukasyon at ahitasyon, gaya ng mga bukas na talakayan, pagtatalumpati sa iba't ibang lugar at iba pang mga proyektong nakapagbabatid ng sariwang impormasyon tungkol sa kalagayan sa Pilipinas.

Pinagpasyahan din nitong labanan ang mga pagtatangka ng rehimeng Marcos na magkaroon ng kasundaang ekstradisyon sa EU. Sa bisa ng ganitong kasundaan ay maibabalik ng ano at tuta--imperyalistang EU at pangkating Marcos--sa Pilipinas ang mga Pilipinong aktibong lumalaban sa pasistang rehimen sa Pilipinas.

"Ikpat nating labanan nang mahigpit ang anumang kasundaang ekstradisyon," sinabi ni Cruz sa kombensyon. "Isang demokratikong karapatan ng bawat Pilipinong narito ang lumaban sa mapanupil na paghahari ni Marcos, at dapat ipagtanggol ang karapatang ito."

Nireaolba naman ng PSM na tumulong para mapagkaisa ang manunyang Amerikano laban sa papalaking "militarisasyon at pwersahang dominasyon (ng EU)".

Ipinahayag naman ng PSM, sa pamamagitan ng pambungad tagapag-ugnay nitong si Elaine Elinson, na ang gobyernong EU ay "nabilis na tumutugo sa panahon ng papalaking militarisasyon at pwersahang dominasyon sa mga bayan ng Ikatlong Daigdig", at nakikita ng PSM ang "pangangailangan na lumikha ng malakas na organisasyon ng pagkakaisa para labanan ang pakikialam ng EU sa Pilipinas".

Sinabi ng PSM sa pahayag ng pagtatatag nito:

"Naniniwala kami na dapat magbuaod ang manunyang Amerikano ng isang malasak na kilusang labanan sa papalakas na militarismong EU. Naniniwala kaming may magkakaisang interes ang mga sambayanang Amerikano at Pilipino dahil kaharap natin ang iisang sapang-aping sistema. Naniniwala rin kami na makapagpapalakas ang kilusang may pakikipagkaisa sa Pilipinas sa pamamagitan ng pag-ugnay sa progresibong mga sektor ng mga manunyang Amerikano at pagbibigay ng internasyonal na perspektiba sa mga ito."

* * *